

DE BRUG

"Breng jij mij weg tot aan de brug?
Ik ben zo bang om daar alleen te staan.
Als we daar zijn, ga niet direct terug,
maar wacht..., tot dat ik over ga
en zwaai me na...
Dan voel ik mij heel veilig en vertrouwd."

"Breng jij mij weg tot aan de brug?
Ik heb geen idee hoe diep het water is.
De overkant lijkt mij zo ver,
je kunt de oever hier niet zien,
zo ver het oog reikt zie ik mist.
Ik twijfel aan het verder gaan."

Je angst voor de dood
is als je angst voor het leven.
Het nieuwe lijkt te groot
om het oude op te geven.
In de diepte van je verlangen
ligt de kennis van het nieuwe leven
zoals een vlinder al weet van vliegen
in z'n donkere cocon.

"Breng jij mij weg tot aan de brug?
en ga dan niet te vlug terug.
Zwaai jij mij na als ik erover ga?
Een heel klein duwtje in m'n rug
is alles wat ik nog verlang van jou.
Dank voor je liefde en je trouw.
Ik ga nu gauw
want het begin is reeds in zicht,
ik voel de warmte van een licht..."

TOINE LACET